

dring som foreslaaet i § 9, saa have vi faktisk lagt Kaldelsen i Provsternes Hænder, idet Skoledirektionen jo først udreiser af Anfølgningerne saa mange, at Antallet bringes ned til omtrent 6 — her har Provsten, som jeg før nævnte, den største Indflydelse — og derefter kommer først Sogneraadets Ret til at indstille 3, og endelig kommer Kaldelsen, hvor det atter bliver Provsten, der gør Udslaget. — Men efter at vi altsaa ere komne igennem alt dette, skulle vi over til § 22, og der siger Ministeren, at han vil have en Undervisningsinspektør, særlig for at komme i nærmere Berøring med Befolkningen paa en praktisk Maade. Jeg vil ærlig talt sige, at jeg tror, han kommer langt bedre og paa en mere praktisk Maade i Berøring med Befolkningen, naar han vil forhandle, liberalt, som man jo forudsætter det hos den højtærede Minister — den højtærede Minister er jo ikke ældre, end at han endnu ikke kan være stivnet i det bureaukratiske Hængebånd, og alle hans Forudsætninger bære jo mod Fristidethed — naar den højtærede Minister vil forhandle liberalt her i Salen og i Udvalget med Repræsentanter for netop de Folk, hvis Børns Bælsærd det her gælder, da kommer den højtærede Minister i langt nærmere praktisk Berøring med Befolkningen end igennem en Skoledirektør, hvis Forudsætninger man ikke kender. Men lad være, at den højtærede Minister faar en Skoledirektør paa en eller anden Maade, som kan bruges, og som Befolkningen kan være tilfreds med, hvad skal saa denne Undervisningsinspektør gøre? Ja, saa ofte den højtærede Minister stønner det, saa ofte han vil i praktisk Berøring med Befolkningen og vil have noget at vide af Befolkningen i disse Sager, skal der afholdes et Møde af Repræsentanterne for de forskellige Skoleaadskredse, valgte af Ministeriet blandt Medlemmerne af hver Kredss Skoledirektionsmedlemmer. Maa jeg spørge, hvem det bliver, der bliver valgt? Det bliver vist ikke Amtmændene, for de have næppe Tid, og de ville vist nødig sidde i en Kommission under Forsæde af en tilfældig udnævnt Skoledirektør; det bliver heller ikke os Bønder, som sidde som valgte Medlemmer — den højtærede Minister kender jo ikke mange af os, og efter den almindelige Anskuelse du vi jo heller ikke til stort; saa er der virkelig ikke andre tilbage end Provsternes, og den ærede Minister faar altsaa Lejlighed til at komme i praktisk Berøring med Befolkningen og dens Ønsker ved at faa en Kommission i Kjøbenhavn, bestaaende af en Skoledirektør, hentet, vi vide ikke, hvorfra, og i øvrigt sammensat af Provster. Men denne praktiske

Berøring kunde den ærede Minister faa langt nemmere, for han behøvede blot at kalde Provsternes op i Ministeriet, saa skal han nok faa at vide, at det er skidt bevendt med os alle sammen. Nej, den ærede Minister sagde en Ting, som jeg synes var godt sagt, og det var, at vi skulde tage os i Agt for at staa for stort op i dette Spørgsmaal, saa vi ikke fik Loven gennemført. Det vil jeg ogsaa sige. Hvis der virkelig skulde kunne findes andre Maader at løse Kaldelsesspørgsmaalet paa, saa gælder det, hvis der virkelig er Interesse for Sagen, om, at vi ikke ensidig stille os paa et bestemt Punkt, men derimod ere villige til at forhandle om det. Men jeg vil rigtignok sige til den ærede Minister, at som det er, er det slet ikke saa galt, og i alt Fald er det meget bedre, end det nogen Sinde kan blive efter Lovforslaget, baade til Fordel for Skolerne, for Skolelærerne, og for Autoriteterne, for Staten. Jeg haaber af den Maade, hvorpaa den højtærede Minister tog det Spørgsmaal, at om han end vedblivende vil fastholde, at det er mindre godt som Kaldelsen udøves nu, vil han dog være villig til at lytte en lille Smule til de Folk, der her repræsentere de fleste af de Børn, hvis Ve og Vel det her drejer sig om. Nej, Mistilliden til Kaldelsesmaaden kommer ikke fra Lærerne, og den kommer ikke fra de Mænd, hvis Børn blive underviste, Misfornøjelsen kommer fra dem, der i tidligere Tider havde hele Indflydelsen paa de kommunale Anliggender, dels Autoriteterne og dels — det kan ikke nægtes — Højre i Kommunerne. Derfra kommer Misfornøjelsen, fordi man paa dette Omraade som paa alle andre Omraader er misfornøjet med, at Selvstyret er gledet ud af deres Hænder og over i de mindre bemidlede Hænder, og denne Misfornøjelse har gjort sig gældende saa højtlydt, at den er kommen det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (C. Christiansen) for Dre. Derfor som alt skal gennemføres saaledes, som den ærede Minister har foreslaaet det her — men jeg haaber jo ikke, at han vil gennemføre det saa haardt, som han her har filllet det frem — vil det være at spænde vort Folk foruden under det Politiregimente, som vi ere komne ind under, tillige under et aandeligt Regimente, som det vilde være Synd at bringe vort Folk ind under. Det er et for kernesundt Folk til at fortjene en Spændetrøje, der er sammensat af Politiregimente og Provstemyndighed. Som et lille Bevis paa, hvorledes i øvrigt Misbrugene kunne ske, ikke fra Kommuneraadernes Side men netop fra anden Side, fremdrog det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (H. Holm)